

Her şey bir yerde duruyor
patlamış bir ampul
üflenmiş bir gaz lambası duruyor
özlemin bir nefeste tükenişi
karanlık çökmüş
iç içe gece ile gündüz
bir aşkın boğulduğu gözyaşı şişesi

Askılar giysilerden yorgun
sessizliği dağıtmak için bile söylemiyor
masa dendiğinde hırçınlaşan masa
diyen olmasa da
her şey her şeye yük
rafları ezen hatıra
kabartmalarla geçirgenleşen
lükens sandalye sehpa

Otobüs duraklarında insan ağaçları
büyüyor akşam güneşine karşı
meyvesiz kuşsuz ve kahkaha
nerden mi çıktı kahkaha
ilerleyelim bir adım daha
egzozlar söylüyor kaybedilmiş yarışı

Saksı çiçek olmak kaygısında
izmaritlerle gübrelenmiş
cılız dallar bir bahar sayıklar
ne ağaç ne çalı mazılar
alakargalar da didiklemese
yaşadığından kimin haberi var
duruyorlar işte oradalar

Mehmet Can Doğan